

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
6. ROČNÍK - LISTOPAD 2008 - ČÍSLO 66

FARNÍČEK

Z OBSAHU

**POHŘEB OTCE CYRILKA
CESTA DO COMPOSTELY
HRÁLI JSME V KROMĚŘÍŽI
ROZHOVOR S O. MAXEM
NOVÁ KNÍŽKA O KÁJOVI
LISTOPADOVÁ SKRÝVAČKA**

**Fryšták se rozloučil
s P. Cyrilem Juroškou**

DUCHOVNÍ SLOVO

Listopad je měsíc, který je pro mnohé smutný. Kromě ponurých podzimních dnů mj. i tím, že začíná „Dušičkami“, tedy vzpomínáním na ty, kteří nás smrtí opustili a už je nevidíme. Lidé, kteří nevěří ve vzkříšení a opětné shledání se svými drahými, prožívají v tyto dny opravdu krušné chvíle; zůstávají jen se vzpomínkami, bez naděje. Lidé, kteří věří v život věčný jsou také smutní ze ztráty svých drahých, ale není to pro ně definitivní zpráva. Jsou přesvědčeni o naplnění Božího zaslíbení v Ježíši Kristu - „kdo se mnou zemře, se mnou bude také vzkříšen“. Ne všichni, kteří ve jménu božím umírají, budou ovšem vzkříšení k životu s Bohem. Neumím si představit, že člověk zabíjející nevinné lidi např. ve jménu Aláha, bude přijat naším Pánem jako služebník dobrý a věrný. A že by bylo zvláštní nebe Ježíšovo, Aláhovo, Budhovo, Konfuciovo, apod. O tom nic nevím a ani si to neumím logicky zdůvodnit. Je jenom jedno nebe, jeden náš konečný společný domov a to těch, kteří slouží životu, jsou pro vzájemnou lidskou spolupráci a přátelství. Požehnané listopadové dny a pěkné duchovně lidské zážitky přeje

otec Miroslav

PS: Připomínám, že pravidelná dušičková pobožnost proběhne tentokrát v neděli 2. listopadu ve 14 hodin v našem farním kostele.

Potom se společně přesuneme na hřbitov, kde už bude jenom krátká společná modlitba...

DALŠÍ CITÁTY SLAVNÝCH PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA**DNES O KULTUŘE A UMĚNÍ**

Dobrý učitel je víc jak dobrá kniha...

Poezie je pravda ve svých svátečních šatech... **Roux**

Mluvit a nemyslet je totéž jako střílet a nemířit... **Cervantes**

Největší chybou je, nebýt si vědom žádné chyby... **Carlyne**

Cílem umění je dělat člověka šťastným... **Michelangelo**

Chceš li poznat člověka, postav ho k práci... **F.X. Šalda**

PŘÍŠTĚ O ŽIVOTĚ

POHŘEB OTCE CYRILKA

V pátek 10. října se celý Fryšták v kostele svatého Mikuláše rozloučil s otcem Cyrilem Juroškou – salesiánem, který poslední 4 roky strávil u nás v DISu (zpět se vrátil po neuvěřitelných 66 letech)

Symbolicky tak zemřel v místech, kde strávil část svého mladého salesiánského života...

My farníci jsme jej znali už jenom sporadicky – občas se (když mu to zdravotní problémy dovolily) objevil i v našem kostele jako celebrant. I přes svůj pokročilý věk se však snažil být svým spolubratrům nápomocný aspoň vlídným slovem nebo úsměvem....

Jak on sám uvedl: *Jsem potěšen, že jsem tu (v Disu) našel mladé spolubratry, které si vybral Don Bosco a přitáhla je Panna Maria Pomocnice. Žasnu nad dílem, které ke slávě Boží vykonali a ještě vykonají.* Zádušní mši svatou celebrou salesiánský biskup Kája Herbst. Otec Cyrilek (jak se mu také říkalo) byl pochován na

frýštáckém hřbitově a bude tak ležet nedaleko svého vzoru „staříčka“ Stuchlého, který nasměroval celý jeho salesiánský život.

Na poslední cestě otce Cyrilka, kromě jeho nejbližších vyprovodilo i sborové „ Slave Regina „ jeho salesiánských spolubratří, farníci z jeho bývalého působení v Beňově a Domaželicích a samozřejmě řada fryšťačanů....

- pn -

HRÁLI JSME V KROMĚŘÍŽI

V sobotu 4. října náš Farní dramatický krůžek (zkráceně *Fadrak*) poprvé vystoupil před tak početným publikem.

Kostel sv. Jana Křtitele (mimochodem jedna z významných barokních historických památek nejenom Kroměříže, ale i Moravy a Čech) se totiž naplnil čtyřmi stovkami ministrantů z Vizovického děkanátu.

Společenství rodin, které ve Fryštáku připravilo v posledních letech mimo Živého Betléma a Křížové cesty také dramatizaci pašijí vystoupilo mimo svoji domácí půdu. Tentokrát jsme pro ministranty připravili část ze Skutků apoštolů – Obrácení sv. Pavla. Úvodem nás přišel pozdravit i otec biskup Hrdlička, který byl na tomto setkání rovněž přítomen a pak už se prostory chrámu do posledního místečka zaplnily kluky, kteří tu strávili část víkendu. Nutno dodat, že zhruba 15 minutové vystoupení fryštských rodin se velice líbilo – o čemž svědčil dlouhotrvající potlesk na závěr....

Poté ještě znovu poděkoval všem „hercům“ otec biskup Hrdlička, který zároveň poželal i našim rodinám (*a rodinám naší farnosti*). A protože ten den slavil svátek sv. František z Assisi skončili jsme po pozvání „ Františka ze Skalky“ (Kočendy) v nedaleké cukrárně, kde jsme si trochu osladili to příjemné sobotní odpoledne.

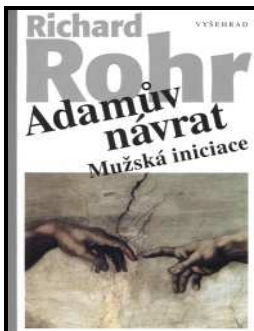
Ještě jednou bych chtěl všem zúčastněným poděkovat za jejich volný čas, ochotu udělat něco i pro druhé a v neposlední řadě také za snahu reprezentovat na veřejnosti naši fryštskou farnost.

- pn -

Stavbu barokního kostela sv. Jana Křtitele v místě původního románského kostelíku zahájil piaristický řád roku 1758 podle projektu architekta Cyranioho z Bolleshausu.

Chrám byl dokončen roku 1768 a v původní podobě se dochoval dodnes. Společně s pražským malostranským kostelem svatého Mikuláše patří k vrcholům českého baroka.

MUŽSKÁ SPIRITUALITA – ADAMŮV NÁVRAT (ČÁST 5.)**Proč dnes potřebujeme iniciaci ?**

Rozvoj mozku vyžaduje nějaký stupeň zabezpečujícího a milujícího lidského doteku. Lidské bytosti mají něco, čemu bychom mohli říkat „kožní hlad“. To naznačuje, proč je v raném věku fyzické nebo sexuální zneužívání tak ničivé. Buňky lidského těla vědí, pamatují si, uzdravují se a samy sebe ničí v závislosti na sděleních, která dostávají. Vědomí sídlí na mnoha úrovních a možná to je důvod, proč iniciační rituály byly

ve svém přístupu tak celostní a nešlo jen o slovní přednášky.

Existuje mnoho způsobů, jak poznávat sebe a svět.

Nemáme-li kontakt s velikostí, je v nás téměř kosmické zklamání, hluboký smutek, schopnost cynického odmítání a chlad, přesně tak, jak to dne vidíme u tolika mladých. Zářivá vize je ztracena, je to, jako kdyby říkali: „Neexistují žádní velcí lidé, žádné vzory. Ničemu nebudu věřit, nechci být znovu zklamán.“

Někteří mladí lidé mohou zakopnou o širší vizi díky prozřetelnosti, při četbě o životě nějakého světce nebo hrdiny, nebo při setkání s nějakým přítelem či učitelem, který je pozve do oné velké perspektivy. Ale domnívám se, že nedostatek osobního a společenského kontaktu s opravdovou hloubkou a šíří většinu mladých lidí bolestně otevírá lacinému náboženství, kultům a davům, které jsou pouhou náhražkou velikosti, podporující naději ve spásu skrze zaměstnání či firmu a mladí tak své duše prodávají za slávu a fundamentalismus.

Pohyb směrem k velikosti je pevně naprogramován v našem vlastním mozku. Byli jsme stvořeni pro transcendenci a ve svém nejhlubším nitru to všichni víme, jen musíme jeden druhému „instalovat příslušný software“.

To je velká Boží sázka do loterie a zároveň naše velká zodpovědnost.

připravil Libor Kučera

CESTA NA KONEC SVĚTA – (ČÁST 3.) – PRVNÍ TÝDEN

Je tady další díl našeho seriálu o cestě Pavla Osohy ml. do Compostely.

Lurdy – Oloron St. Marie – Mauléon – Saint Jean Pied de Port – Roncesvalles – Pamplona – Cirauqui – Los Arcos.

Hned první týden mého putování byl plný zážitků. V minulém Farníčku jsem psal o krásné cestě přes Pyreneje, kterou jsem se dostal až městečka St. Jean – počátku starodávné poutnické cesty. Tyto první tři dny byly nejklidnější, protože jsem skutečně potkal jen jednoho Poláka a jednoho Čecha – oba na kolech. Ale poté přišla změna – denně jsem se míjel s desítkami poutníků z celého světa všech generací – na konci jsem si spočítal, že jsem se setkal s lidmi z asi 30 zemí – od Venezuely a Mexika přes USA, Čínu, Jihoafrickou republiku až k Řecku a Ukrajině. Vskutku takový kulturní mix! Čtvrtý den byl asi nejpěknější etapou vůbec – přechod Pyrenejí s převýšením kolem tisíce metrů – na svazích se pásala stáda ovcí a koníků, nad hlavou mi létali orli a byl nádherný slunečný den... A byla to také etapa, kdy jsem překročil španělské hranice. Na Španělsko jsem se těšil – byl jsem tam poprvé – a překvapilo mě, jak moc je španělská mentalita a způsob života podobný tomu (mě dobře známému) bulharskému. Je to velký kontrast k upravené a kulturní Francii – Španělsko je takové „divočejší“...

mapa I.etapy

Polední siesta v Pyrenejích

Kostelík na „Cestě“

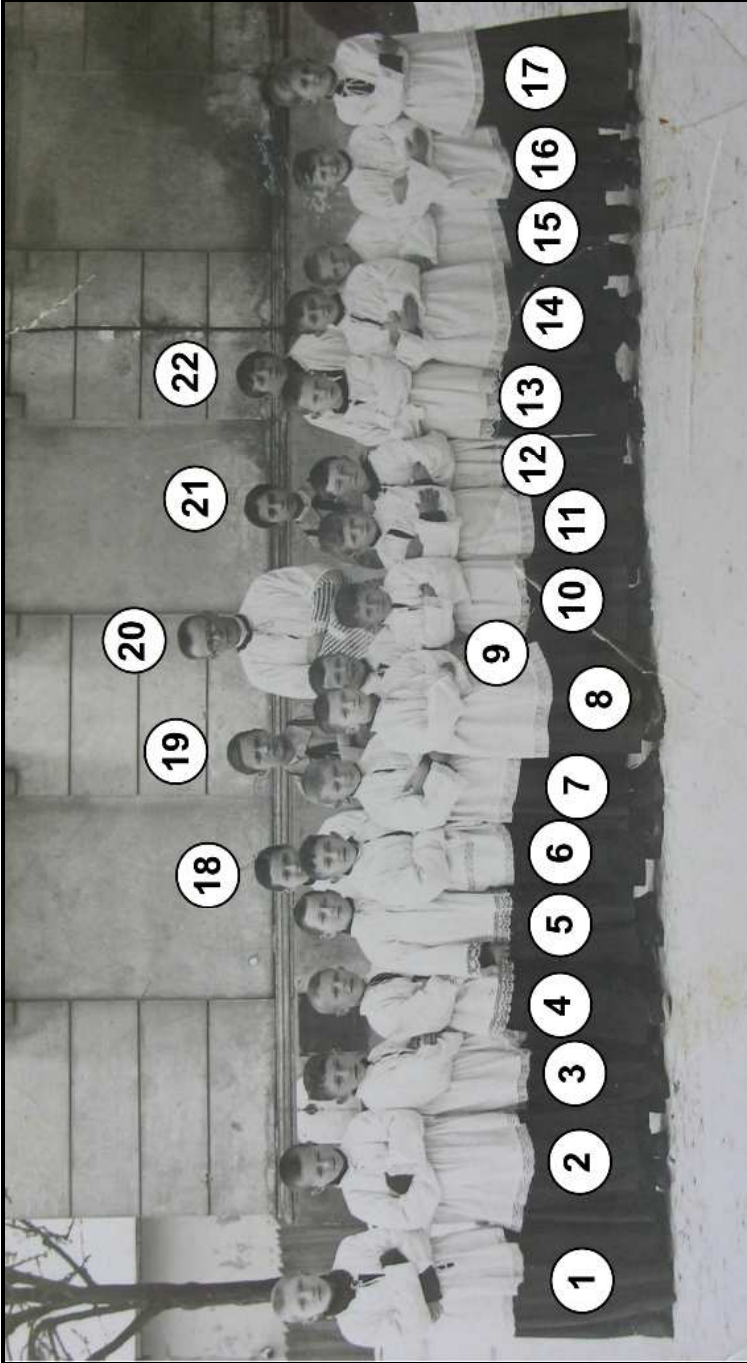
CESTA NA KONEC SVĚTA – (ČÁST 3.) – DOKONČENÍ

Pátý den jsem se dostal do prvního velkého města na mé pouti, kterým byla Pamplona. A bylo to zrovna v den, kdy se zde konala „corrida“ – tedy býčí zápasy. Když jsem nad ránem procházel městem, byly všude davy podnapilých lidiček v červeno-bílém – někteří dokonce byli tak znaveni, že usnuli na ostrůvku uprostřed čtyřproudové silnice... (viz fotka ☺) V Pamploně jsem také poprvé vyzkoušel poutnickou noclehárnu, kterých je po celé cestě spousta – některé jsou zdarma, některé naopak již připomínají hotel – inu, lidé dělají business, kde se dá...

předměstí Pamplony

Ke konci prvního týdne už jsem se dostal do toho správného rytmu – přestal jsem spěchat a hodinky jsem schoval do batohu – je příjemné přestat se vázat na čas, zkuste to! ☺ Konec prvního týdne pro mě ale měl připraven ještě jeden zážitek – po dlouhé době se přihnaly mraky a spustila se pořádná bouřka – doufal jsem, že ještě stihnu dojít k cílovému bodu dne, ale nakonec to nevyšlo, a tak jsem krásně zmokl! A navíc v tom spěchu jsem přehlédl odbočku a trošku zabloudil a zmokl ještě víc! Bylo to pro mě ponaučení, že spěch je často opravdu více na škodu než ku prospěchu toho, co děláme...

- pk -**pokračování příště****francouzská cesta „Camino“**

КТО НАМ ПОКАЖЕТ?

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI

KNĚŽÍ, KTEŘÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (12. ČÁST)

Po smrti P. Hrnčíře se v roce 1832 stal novým farářem ve Fryštáku P. Kašpar Pavelka, rodák z Velké Senice, který přišel ze Všeminy.

Za tohoto faráře byla v roce 1838 opravena, přestavěna a znovu pokryta místní fara.

Zajímavostí, o níž se dnes už asi neví, je založení fondu na stavbu hřbitovní kaple na novém (dnešním) fryštáckém hřbitově.

Tento fond založili Jiří a Terezie Horákovi

v roce 1840 a vložili do něj 400 zlatých. Fond byl úředně veden až do roku 1936, nicméně ke stavbě hřbitovní kaple nikdy nedošlo. Oprava fary, ale nebyla zdaleka největší stavební akcí P. Pavelky. Jak jsme již uváděli v prvních dílech tohoto seriálu (v roce 2003), postihl městečko Fryšták v roce 1841 rozsáhlý požár, během něhož vyhořel i farní kostel. Po požáru začala velká rekonstrukce kostela. Bylo třeba pokrýt věž i střechu, stavěly se nové oltáře, kazatelna a budovaly se i nové varhany. V neposlední řadě byla postavena i nová (dnešní) sakristie i s oratoří na východní straně kostela; dřívější se nacházela za hlavním oltářem. To vše se bezpochyby neobešlo bez velké podpory farníků a především patrona místního kostela hraběte Josefa Seilerna z Lešné, který kostel vybavil potřebným inventářem, od velkého oltářního obrazu a varhan až po mešní roucha. Farář Kašpar Pavelka působil ve Fryštáku 32 let a toto městečko se stalo i jeho posledním působištěm, protože zde v roce 1864 zemřel.

pokračování příště - vn -

KDO JE NA FOTCE?**Dolní řada zleva:**

1. **Alois Nohál**, 2. František Šebík, 3. Zdeněk Dohnal, 4. Josef Bačůvka, 5. Josef Kocourek, 6. **Josef Dostál**, 7. ?, 8. ?, 9. ?, 10. Milan Petřík, 11. **Oldřich Končák**, 12. **Petr Moravec**, 13. ?, 14. Milan Svinka, 15. František Švela, 16. Radomír Ticháček, 17. **František Rupa**

Horní řada zleva:

18. Ladislav Kocourek, 19. ?, 20. P. František Lepařík, 21. ?, 22. Josef Krajča

Moc děkujeme za pomoc při identifikaci ministrantů

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI - FOTOGALERIE

Po uveřejnění minulé fotografie fryštáckých ministrantů se nám ozvali někteří farníci - pamětníci, kteří nám identifikovali některé z kluků a opravili také chybu, kterou jsme měli v popisce u fotky.

Proto dnes uveřejňujeme fotografii znovu už s čísly a jejich popisem. Jména těch, kteří dnes ještě žijí, jsou napsána tučně. U těch ministrantů, které se zatím nikomu nepodařilo poznat, je otazník. Pokud by někdo z vás - dříve narozených poznal i další kluky na fotce, budeme rádi, když nám popisky doplníte.

Díky! Vítek Němec

POZNÁMKA

Knězem, který se s ministranty tehdy vyfotil, je salesián P. František Lepařík (ne P. Pitrun, jak bylo minule mylně uvedeno). Datum pořízení fotografie lze odhadnout jednak podle věku některých ministrantů na ní, který se podařilo zjistit - fotka tedy pochází nejdříve ze zimy roku 1938/39 a nejpozději ze zimy roku 1939/40 (ministranti jsou vyfoceni na sněhu). A vzhledem k tomu, že P. Lepařík odešel o prázdninách 1939 na přání P. Stuchlého z Fryštáku do Brna zakládat novou oratoř a od té doby do Fryštáku už jen občasně přijížděl, můžeme usuzovat pořízení této fotografie asi na začátek roku 1939.

(Nicméně v této chvíli se už nejedná o nejstarší fotografii fryštáckých ministrantů. Od pana Oldřicha Končáka jsme totiž dostali minulý měsíc unikátní fotografii fryštáckých ministrantů vyfotografovaných i se „Staříčkem“ P. Stuchlým už v 1. polovině 30. let, kterou uveřejníme v příštím čísle.)

PROGRAM KLUBU MAMINEK VE FRYŠTÁKU

4.11. - Výtvarná dílna pro děti - tisk listů

**11.11. - Přednáška dipl. fyzioterapeuta s registrací
Evy Majkusové o překyselení organismu.**

(Zjistíme stav svého těla a eventuálně jak z toho ven)

18.11. - Ubrousková technika - vhodné dárečky k Vánocům.

Je potřeba si přinést vlastní předměty, např. květináče, trička, prostírání apod. - ostatní materiál bude zajištěn.

Na návštěvu přijedou maminky z Lukova.

25.11. - Vycházka po Fryštáku spojená s návštěvou knihovny.

MIMOŘÁDNÉ AKCE

Středa 5.11. Jedeme navštívit Klub maminek v Lukově.

Odjezd v 9,00 hodin od KM ve Fryštáku.

Středa 12.11. Malování na hedvábí od 16 hod. na faře!!!

Materiál zajištěn.

TURZOVKA – 50 ROKŮ MILOSTI (MUŽI TURZOVKY)

Turzovka nese pečeť mnoha zvláštností.

Obvykle totiž na poutních místech dominují ženy. V tomto případě je tomu jinak. Zde mají převahu muži. Tohoto zvláštního rysu Turzovky si všiml i švýcarský vydavatel Arnold Guillet: *„Divné je zvláště to, že muži se horlivě přičiňují, aby vedli skupiny poutníků, anebo vedli modlitby. Často se namítalo, že Panna Maria se zjevovala vždy jen dětem. Zde se zjevila třem mužům a zdá se, že právě muži zde organizují nejvíc poutí.“*

A je tomu skutečně tak. Ba dokonce jde o starší, zkušené muže, nezřídka tvrdé chlapy. V evangeliu se říká, že apoštolové neuvěřili ženám zprávu o zmrtvýchvstání Ježíše Krista, přestože je pověřil On osobně. Možná proto Panna Marie svěřila poselství Turzovky mužům, aby nikdo nemohl říci, že jsou to jen „babské povídačky“.

Nejdůležitější úlohou v ohlašování poselství Panny Marie v Turzovce byli pověřeni především tito mužové:

Matůš Lašut: Jako první dostal poselství Panny Marie Turzovské a v komunistickém režimu obhajoval víru i za cenu vážných osobních obětí - povoláním lesník, dřevorubec z Turzovky.

Metoděj Kuběna: Jako kněz a prorok měl úlohu ohlašovat duchovní význam Turzovky - působil jako duchovní správce Kongregace sester sv. Františka z Assisi, v Žernůvce Brna, zemřel v roce 2007.

Karel Židlický: Byl jakýmsi „mluvčím“ a apoštolem Turzovky. Vzděláním inženýr, ze zámožné rodiny šlechtického původu. Žil v Praze, byl za komunistického režimu vězněn - zemřel v roce 1993.

Juraj Kavalek: Dostal úkol vykopat uzdravující prameny - jednalo se Dělníka z Turzovky

Alois Lasák: Byl pověřený vytvořit milostivou sochu Neposkvrněného Početí - pracoval jako horník, pocházel z Hlučína. Zemřel v roce 1970.

Stanislav Bardoděj: Byl malířem ve službách Panny Marie na obhajobu vizionáře Matůše Lašuta - akademický malíř z Lukovečka u Fryštáku - zemřel v roce 1978.

(příště si připomeneme trochu podrobněji tohoto našeho rodáka)

Je mnoho dalších, kteří se nějakým jiným způsobem přičinili o duchovní a fyzické budování poutního místa na Turzovce, ale není možné je všechny vzpomenout osobně.

připravil Libor Kučera

ROZHOVOR S OTCEM MAXEM DŘÍMALEM

Většina z Vás určitě zaregistrovala, že se ve fyrštáckém DISu objevil nový kněz. Přišel k nám z Ostravy „výměnou“ za otce Pavla „Kosmiče“. Abychom se o něm něco dozvěděli rozhodli jsme se otce Maxe trošičku vyzpovídat. Ochotně a s úsměvem nám odpověděl na naše otázky...

Prozrad'te něco o sobě a o vaší rodině?

Narodil jsem se jednoho krásného jarního dne v roce 1972 rodičům Anně a Ludvíkovi Dřímalovým v malebném městečku Valašské Meziříčí jako šesté a poslední dítě.

Můj tatínek pracoval na dráze a maminka s námi byla doma. Tatínek byl po pádu totality vysvěcen na jáhna, protože měl již dříve vystudovanou teologii a dodnes v rámci možností pomáhá v duchovní správě. Nejstarší bratr a sestra jsou dvojčata, brácha je také kněz a salesián a sestra vstoupila už v hluboké totalitě k Milosrdným sestrám svatého kříže. V současné době působí v Plzni. Brácha Ludvík přednáší katechetiku na teolog. fakultě v Olomouci. Další dva bráchové Václav a Jiří bydlí v našem rodišti, oba mají rodiny - Václav pět a Jiří tři děti. No a přede mnou je ještě starší sestra Magdalena a ta má sedm dětí. Takže jak vidíte, jsme poměrně velká rodina

Co Vás v mládí bavilo – jaké jste měl záliby ?

V mládí jsem dělal docela obyčejné věci jako kluci v mém věku. Ale co bylo u mne takové typické, že jsem se vždycky rychle pro něco nadchl (např. sbírání známek, odznaků apod.) ale taky mne to většinou rychle přešlo. Protože můj tatínek jak už jsem řekl pracoval na dráze, tak z jednou takových atypických činností a zábav bylo vyhledávání vlakových spojení ve starých celostátních jízdních řádech. A k tomu patřily velké sny o cestování vlaky (rychlíky) těch nejvyšších tříd. A pak ještě - to Vás asi bude zajímat - jednou z těch atypických her a snění byla hra na kněze. A věřte že to bylo vychytané do těch největších podrobností - Např. jako velká hostie mi velmi dobře posloužila typická totalitní sušenka značky Albert. Mešní víno byla klasická sodovka malinovka - pro mne to totiž byla vzácnost, my to doma nemívali, byly v tom bublinky a maminka to koupila vážně jenom jednou za čas, když jsem ji pracně přemluvil. Ornát - dva ručníky spojené na ramenech, štola - starý pruh látky a fixem namalované křížky. Autem na baterky s takovým tím starým "dálkovým" ovládáním jsem přejížděl z farnosti do farnosti...

DOKONČENÍ

...tedy z pokoje do pokoje. Jednou jsem sloužil mši svatou a maminka nebyla doma, někdo zazvonil a ona to moje kmotřička, tak jsem ji vzal dál a bavil se s ní. Bylo mi divné že si mne pořád tak divně prohlíží a teprve když odešla tak jsem si uvědomil, že jsem byl oblečen do "posvátných rouch" vlastní výroby....

Ministroval jste jako kluk a kdo Vás nasměroval ke kněžství ?

Samozřejmě že jsem ministroval, už od druhé třídy. A i to svým dílem přispělo k tomu rozhodování, že jsem se stal knězem. Kdo mne nasměroval na kněžství, no to je dost složitá otázka, protože to mé povolání je složené jako mozaika z mnoha podnětů, setkání, životních situací a tak. To by bylo opravdu hodně na dlouho. Ale třeba jak se někde potkáme a budeme besedovat, tak i na tohle téma ještě dojde....

Proč jste se rozhodl být salesiánem ?

Salesiánem jsem se stal protože miluji Dona Boska. On je úplně jiný světec než všichni ostatní. Takový hrozně moc lidský, prostě sympaťák se vším všudy.

Na jáhna jsem byl vysvěcen v červnu roku 2001 v Olomoucké katedrále a tak se mi i splnil můj sen, že jestli se někdy stanu knězem, tak to svěcení bude právě tam, protože jsem jako malý ministrant na kněžská a jáhenská svěcení téměř rok co rok jezdil. No nebylo to kněžské, ale jáhenské, ale to nevadilo. A o rok později jsem opět v červnu v kostele P. Marie Pomocnice křesťanů v Brně Žabovřeskách byl naším panem biskupem Kájou vysvěcen na kněze.

Jaké máte pocity po příchodu do Fryštáku ?

A je to tady.... Pocity - no to prostě nepůjde. Určitě ne teď. To je totiž docela zrádné.

Kdo může pochopit, pochop.....

Jaký jste si dal „hlavní úkol“ ve Fryštáku a jak jste se adaptoval v DISu?

Žádný jsem si nedal a v Disu? No tak na to se mne zeptejte tak za rok.....

Uvidíme Vás někdy i našem kostele ?

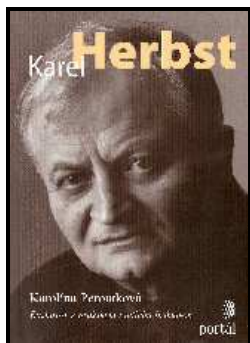
Pevně věřím že ano, třeba bude pan farář potřebovat zastoupit, nebo nějak pomoci, záleží na mnoha okolnostech.....

- pn -

PS: Otec Max sice tvrdil, že moc starších fotek nemá, ale nám se podařilo jednu „vyšťárat“ kdesi na internetu...takhle tedy vypadal krátce po svém vysvěcení.

NOVÁ KNÍŽKA O BISKUPOVI KARLU HERBSTOVI

V nakladatelství Portál nedávno vyšla nová knížka s prostým názvem **Karel Herbst**.

Jedná se o rozsáhlý rozhovor redaktorky Katolického týdeníku Karolíny Peroutkové s pražským světícím biskupem a bývalým fryštáckým farářem otcem Kájou.

A protože se jedná o čtení velice zajímavé, které je jakýmsi ohlédnutím za dosavadním Kájovým životem navíc psaným vděčnou formou rozhovoru rádi bychom knihu doporučili i Vaší pozornosti. Možná třeba jako vhodný dárek pod stromeček.

Při prvním prolistování mě velice zaujala pasáž, ve které hovoří otec Kája o své mamince a svém dětství.

„Maminka byla horlivá křesťanka, ač to navenek nedávala najevo. Víru prožíval v skrytu. Bylo jasné, že bere Pána Boha vážně a co to pro ni znamená.

Do kostela chodila protože měla ráda Pána Ježíše – vždycky tam pookřála, jako malí jsme to vnímali. Je dobré mít před očima příklad živé víry. Když si maminka brala kabát a šla do kostela, rád jsem šel s ní. V kostele jsem míval sváteční pocit, souviselo s tím slavení i svátků - o Vánocích, a Velikonocích byla mše svatá tím nejdůležitějším. Moc jsem se na to těšil už jako malý. Vánoce jsme měli obyčejné a prosté, přesto mimořádné. To se i táta s námi modlil. Byli jsme chudí moc nám toho rodiče pod stromeček koupit nemohli, ale proč by měla být středem pozornosti právě šála, svetr nebo knížka. Vždycky jsem se celý večer těšil na půlnoční, až v půl dvanácté vyrazíme do kostela. Bylo to povznášející.

Velikonoce jsme vnímali podobně, mamince bylo vždy do zpěvu.

Ale ani „obyčejnou“ neděli jsme si nedokázali představit bez účasti na bohoslužbách.

V knížce samozřejmě nechybí ani pasáž o Kájově pobytu ve Fryštáku. Myslím, že by jste si rozhodně neměli nechat tuto publikaci ujít.

- pn -

- 1.11. Slavnost Všech svatých
- 2.11. 31. neděle v mezidobí
- 9.11. 32. neděle v mezidobí
- 10.11. Památka svatého Lva Velikého
- 12.11. Památka svatého Josafata
- 13.11. Památka svaté Anežky České
- 16.11. 33. neděle v mezidobí
- 17.11. Památka svaté Alžběty Uherské
- 22.11. Památka svaté Cecílie
- 23.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
- 30.11. 1. neděle adventní

Blahoslavená Anežka Česká byla svatořečena 12.11. 1989

ZEMŘELA STANISLAVA PŠEJOVÁ

V pátek 24. října 2008 jsme se naposledy v našem kostele rozloučili s paní Stanislavou Pšejevou z Lukovečka. O tom, že paní Pšejová znamenala pro naši farnost řadu let velkou oporu a že se díky její pracovitosti a obětavosti podařilo uskutečnit bezpočet dobrých věcí, nemůže být pochyb. Proto velmi rádi uveřejňujeme toto poděkování, které ji vyjadřuje otec Miroslav nejenom za sebe, ale i za celou naši farnost: *Jménem všech fryštáckých farníků a jménem svým vyslovuji upřímné díky paní Stanislavě Pšejové za její obětavou práci pro chrám sv. Mikuláše ve Fryštáku. Kéž ji dobrý Bůh odmění v nebi nejen za její obětavou a poctivou práci pro Dům Boží, ale také za její práci a obětavost ve službě pro staré a nemocné lidi prostřednictvím charitní služby ve Fryštáku. Kéž se v nebi raduje ze setkání nejenom s Pánem Ježíšem, ale také s jeho Matkou Marií a se všemi, kterým zde na zemi v době jejich stáří nezištně pomáhala.*

otec Miroslav

*Vyšla si na bál hluboká, úvozová cesta
 vyšla si na bál s rudými korálky šípkového keře
 jak ladná je její štíhlá silueta
 mezi posmutnělým prázdným sadem.
 Nevadí jí podzimní šero, čas plískanic
 vždyť na bál se chodí večer,
 zvládne to jako nic.
 A ještě si k rudým korálkům
 přibírá diamantové – z rosy a námrazy.
 Tichounce, jemně, přitom zpívá,
 ještě je dobrý čas.
 Zpívá si o slunci, modrém nebi, vůni –
 To všechno se vrátí znovu, zas.*

Anna Bačůvková

SKRÝVAČKA NA LISTOPAD

NAJDETE VŠECHNY NÁZVY ČESKÝCH ŘEK ?

Např....

- Pane vedoucí, dnes nekupuji **hlavatku**, ale candáta
- Od rakouských hranic vane teplý vítr
- Pan Sobota vařil rád guláš
- Po desáté ti říkám, že nemáš pravdu
- Nebuď dlouho na slunci, ať nechtyš úpal
- Dnes zametu jen zápraží, dvorek až zítra
- Přečti mi pohádku o zlatém kohoutkovi a jeho hřebínku
- Toník rozbil mramor a vadil se kvůli tomu s Pepíkem
- Nebeč, Vašík tě moc nezbil
- Rád vzpomínám na Chrudim, každoročně tam jezdím
- Bohužel, i v kajutě byla voda
- Mami, Pavla Beránková mi vzala pětikorunu
- Půjčíš dnes toho oslava Vašendovům
- Můj kamarád se jmenuje Genadyj Eliáš
- Při zájezdu jsme navštívili Svit a vambereckou krajku
- Dnes se nekoupejte, neteče teplá voda
- Pan Klábosil už nic ebonitového kupovat nebude
- Moravané bývali vždy pracovití lidé

Tajenka z minula... krásná ...duha žije krátce, křivá...borovice se zelená 100 let.

připravil František Zálaha

SMĚJEME SE ...

Pan farář se ptá při hodině náboženství „Děti, kdo chce jít do nebe?“
Hlásí se všichni kromě Pepíčka. Kněz se ptá „A proč nechceš jít do nebe ty Pepo?“

„Prosím pane faráři maminka říkala, že mám jít po škole hned domů!!!“

Dva faráři si povídají...

„Mě jsou ze všech sportovců nejsympatičtější cyklisti“ – říká jeden.

„A proč?“ – ptá se druhý.

„Protože se dobře starají o svoje duše!!!“

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ludmila Görigová ml., Pavel Osoha ml.

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 1. 11. 2008 v nákladu 250 ks.